

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Edmund
 Nazwisko: Giebartowski
 Miejsce urodzenia: Ozorków
 Data urodzenia: 10-11-1880
 Imię ojca: Franciszek
 Imię matki: Olimpia
 Znany/a też jako: Edmund Giebartowski
 urodzony/a 10- 02-1880
 Imiona rodziców: Franciszek Olimpia

Dodatkowe informacje: W PPR od stycznia 1946 r., następnie w PZPR, wcześniej od kwietnia 1903 do listopada 1918 członek SDKPiL, następnie w okresie 1918-1920 w KPP. Około roku 1900 ukończył kurs buchalterii i rozpoczął pracę w przedsiębiorstwie handlowym w Warszawie, w 1904 r. uzyskał świadectwo dojrzałości — brak bliższych danych. Od 1903 roku zaangażowany w działalność polityczną uczestniczył między innymi w zjazdach SDKPiL: zakopiańskim (1906) i londyńskim (1907), wówczas posługiwał się pseudonimami: „Żółty” i „Paweł”. W 1908 r. aresztowany i skazany przez sąd wojenny w Warszawie na katorgę i osiedlenie w Guberni Irkuckiej zbiegł z transportu i osiadł w Krakowie, gdzie pracował w przedsiębiorstwach przemysłowych i górniczych, na Uniwersytecie Jagiellońskim uzyskał doktorat z prawa (1912). Po wybuchu I wojny światowej zmuszony do opuszczenia Krakowa do końca wojny przebywał w Wiedniu. W 1918 w Krakowie był współzałożycielem komitetu KPP na Galicję i Śląsk Cieszyński [!]. W 1919 roku znalazł się w Warszawie i pracował w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej [!] - naczelnik wydziału, w 1935 r. rozpoczął pracę w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, gdzie pracował w czasie okupacji, wówczas zaangażowany w konspirację, od 1943 r. w KRN posługiwał się pseudonimem „Działacz”. W 1943 r. aresztowany, około pięciu miesięcy więziony na Pawiaku w Warszawie następnie w KL Lublin (Majdanek). Po zwolnieniu z obozu w dalszym ciągu pracował w ostatnim miejscu pracy. Po powstaniu warszawskim znalazł się w obozie przejściowym w Pruszkowie, później w Piotrkowie Trybunalskim. W styczniu 1945 r. przybył do Lublina i rozpoczął pracę w PZUW, gdzie sprawował funkcje: od naczelnika wydziału (przedwojenna), dyrektora a w okresie 1949 do 10.03.1952 r. dyrektora naczelnego. Od kwietnia 1953 r. na stanowisku dyrektora Ochrony Zabytków w Warszawie. Źródła: Archiwum Akt Nowych Biuro Spraw Kadrowych KC PZPR 237/XXIII - 435, k. 3; Karta E-14 z kartoteki odtworzeniowej MSW.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej	Warszawa		04-1945	11-1948	T. Mołdawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991. PWN Warszawa 1991, s. 198.